

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

30 november 2006

ONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007

AMENDEMENTEN

Zie:

965 (2006-2007)

- Nr. 1: Ontwerp van decreet
- Nrs. 2 en 3: Amendementen
- Nr. 4: Verslag van het Rekenhof
- Nrs. 5 tot 8: Amendementen

LEGENDE:

Commissies

FIN	Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
BIN	Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie
BUI	Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
CUL	Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
ECO	Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
LEE	Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN	Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OND	Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
OPE	Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie
WEL	Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
WON	Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen

C-CUL

AMENDEMENT Nr. 25

voorgesteld door de heren Steven Vanackere, Herman Schueremans,
Dany Vandenbossche, Bart Caron, Kris Van Dijck en Jos Stassen

HOOFDSTUK IVbis (nieuw)

Een hoofdstuk IVbis, dat bestaat uit artikel 18bis, invoegen, dat luidt als volgt:

“HOOFDSTUK IVbis

Sociaal-cultureel vormingswerk

Artikel 18bis

In afwijking van artikel 3, §2, tweede lid, van het decreet van 6 juli 2001 houdende ondersteuning van de federatie van erkende organisaties voor volksontwikkeling en houdende ondersteuning van de vereniging van Vlaamse Cultuurcentra, wordt in 2007 de tussenkomst van de Vlaamse Gemeenschap rechtstreeks uitgekeerd aan de FOV.”.

VERANTWOORDING

Het decreet van 6 juli 2001 regelt de tussenkomst voor de federatie van erkende organisaties voor volksontwikkeling (FOV) via haar lidorganisaties. In 2004, 2005 en 2006 werd omwille van de gevolgen van de inwerkingtreding van het decreet van 4 april 2003 betreffende het sociaal-cultureel volwassenenwerk via amendement bij de respectieve programmadecreten ervoor gezorgd dat de vrij gecompliceerde subsidieberekening voor de FOV, zoals bepaald in het decreet van 6 juli 2001, werd afgewend door in te schrijven dat voor 2004, 2005 én 2006 de FOV-subsidie rechtstreeks zou worden uitbetaald (zie *Parl. St. VI. Parl. 2003-04, nr. 1948/5, Parl. St. VI. Parl. 2004-05, nr.124/5 en Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 567/6*).

Met dit amendement wensen de indieners in te gaan op een terechte vraag van de sector om ook in 2007 de rechtstreekse subsidiëring van de FOV mogelijk te maken. Dit bespaart niet alleen FOV, maar ook de administratie veel tijd en moeite. Bijkomend argument is dat de FOV vanaf 2006 ook wordt gesubsidieerd via een voorschotten- en saldosubsidiëring. Het lijkt onmogelijk dat dit systeem zou worden toegepast via de omweg van de lidorganisaties. Dit zou immers neerkomen op vijf subsidiëtoewijzingen via de lidorganisaties.

Bij de decretaal voorziene evaluatie van het decreet van 4 april 2003, in het voorjaar van 2007, kan dan gezocht worden naar een definitieve regeling voor de subsidiëring van de FOV.

C-FIN

AMENDEMENT Nr. 26

voorgesteld door de heer Jos Stassen

HOOFDSTUK XIIbis (nieuw)

Een hoofdstuk XIIbis, dat bestaat uit artikel 47bis, invoegen, dat luidt als volgt:*“HOOFDSTUK XIIbis**Ecologie-investeringen**Artikel 47bis*

In het decreet van 31 januari 2003 betreffende het economisch ondersteuningsbeleid wordt een artikel 16bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 16bis

De voorgestelde ecologie-investeringen – dit zijn milieu-investeringen gericht op milieubescherming zoals gedefinieerd in artikel 12, 2°, van dit decreet en investeringen op energiegebied zoals bedoeld in artikel 15, §1, 3°, van dit decreet – worden kwalitatief beoordeeld aan de hand van een duidelijke performantiefactor die aangeeft in welke mate de technologie bijdraagt tot de beleidsdoelstellingen inzake milieu- of Kyoto-engagementen.

Ecologie-investeringen komen in enkel in aanmerking voor steun onder de algemene voorwaarde dat geen steun verleend wordt aan ondernemingen die niet voldoen aan de regelgeving van toepassing in het Vlaamse Gewest.

Eventuele bijkomende differentiëeringscriteria zijn steeds milieurelevant.”.

VERANTWOORDING

Uitgangspunt van dit amendement is dat de ecologiesteun van de Vlaamse overheid aan bedrijven net de ‘voortrekkers’ inzake ecologie-investeringen dient te stimuleren. Ondernemingen die ‘verdergaan’ dan de verplichtingen inzake milieu- en energieregelgeving ontvangen deze steun. Immers, steunverlening aan nakomers zou een belangrijk concurrentienadeel betekenen voor de koplopers, die hierdoor ontmoedigd worden. Innovatie inzake milieu- en energieregelgeving wordt in dat geval gefnuikt. Zo kan bijvoorbeeld geen steun verleend worden voor investeringen die opgelegd worden via het energieplan voor bedrijven die het benchmarkconvenant hebben ondertekend.

C-ECO

AMENDEMENT Nr. 27

voorgesteld door de heren Koen Van den Heuvel, Bart Van Malderen,
Louis Bril en Jan Peumans en mevrouw Annick De Ridder

HOOFDSTUK XIIbis (nieuw)

Een hoofdstuk XIIbis, dat bestaat uit de artikelen 47bis en 47ter, invoegen, dat luidt als volgt:

*“HOOFDSTUK XIIbis**Vlaams Agentschap Ondernemen**Artikel 47bis*

In het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid “Vlaams Agentschap Ondernemen”, in artikel 6, §1, derde lid, 2°, worden voor de woorden “het labelen en/of certificeren van actoren” de woorden “onverminderd het bepaalde in artikel 6bis,” ingevoegd.

Artikel 47ter

Aan hetzelfde decreet wordt een hoofdstuk IIIbis toegevoegd dat luidt als volgt:

“HOOFDSTUK IIIbis

*Erkenning en subsidiëring van de erkende inrichters van VLAO-aanspreekpunten
en van de erkende VLAO-aanspreekpunten*

Artikel 6bis

§1. De Vlaamse Regering wordt ermee belast om, met het oog op de inrichting van een fijnmazig netwerk van VLAO-aanspreekpunten dat het gehele grondgebied van het Vlaamse Gewest bestrijkt, bij besluit van de Vlaamse Regering, het departement Economie, Wetenschap en Innovatie, bedoeld in artikel 21, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juni 2005 met betrekking tot de organisatie van de Vlaamse administratie, te belasten met de volgende opdrachten:

- het verlenen van de erkenningen als inrichter van VLAO-aanspreekpunten;*
- het verlenen van de erkenningen als VLAO-aanspreekpunten.*

De erkenning als inrichter van VLAO-aanspreekpunten wordt verleend aan de private organisaties, verenigingen of vennootschappen met een aangetoonde aanwezigheid op het middenveld die actief zijn op het vlak van de dienst- of adviesverlening aan ondernemingen, zelfstandigen of startende ondernemingen, of aan zelfstandigen, en waarvan door het departement EWI, na het doorlopen van de procedure bedoeld in §3, wordt vastgesteld dat zij aan de erkenningsvoorwaarden bedoeld in §2, eerste lid, voldoen.

De erkenning als erkend VLAO-aanspreekpunt kan worden verleend aan één of meerdere plaatselijke vestigingen van een erkende inrichter van VLAO-aanspreekpunten waarvan het departement EWI heeft vastgesteld dat zij aan de erkenningsvoorwaarden bedoeld in §2, tweede lid, voldoet. De Vlaamse Regering kan een minimum en maximum vooropstellen van dergelijke vestigingen waaraan, per Vlaamse provincie, een dergelijke erkenning zal kunnen verleend worden.

De Vlaamse Regering bepaalt de bevoegdheden waarover het departement EWI zal beschikken om de in het eerste lid bedoelde opdrachten uit te oefenen.

§2. De Vlaamse Regering stelt de voorwaarden vast waaraan moet zijn voldaan om de erkenning als erkende inrichter van VLAO-aanspreekpunten te kunnen bekomen. Deze voorwaarden dienen te verzekeren dat de erkenning als erkende inrichter van VLAO-aanspreekpunten enkel zal worden verleend aan entiteiten die getuigen van een voldoende mate van organisatie, kwaliteit, deskundigheid en ervaring, van een voldoende mate van aanwezigheid in Vlaanderen en van een bereidheid tot het verlenen van een vlotte medewerking aan de inrichting van de VLAO-aanspreekpunten om de doelstelling vermeld in het derde lid te bereiken.

In dezelfde zin stelt de Vlaamse Regering de voorwaarden vast waaraan moet zijn voldaan om de erkenning als VLAO-aanspreekpunt te kunnen bekomen. Deze voorwaarden dienen te verzekeren dat de erkende VLAO-aanspreekpunten voldoende bemand zijn met deskundig personeel, dat zij beschikken over een voldoende mate van infrastructuur en dat zij vlot toegankelijk zijn voor het brede publiek.

De door de Vlaamse Regering vastgestelde voorwaarden als bedoeld in de beide vorige leden dienen te verzekeren dat een fijnmazig netwerk van VLAO-aanspreekpunten over het gehele grondgebied van het Vlaamse Gewest tot stand wordt gebracht.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de krachtlijnen van de procedure die het departement EWI toepast met het oog op de verlening van de in §1, eerste lid, bedoelde erkenningen.

De Vlaamse Regering regelt de beroepsmogelijkheid tegen beslissingen van het departement EWI bij de bevoegde minister.

§4. Binnen de perken van de beschikbare begrotingskredieten, regelt de Vlaamse Regering de wijze waarop het departement EWI subsidies aan de erkende inrichters van VLAO-aanspreekpunten kan verlenen.

§5. De Vlaamse Regering bepaalt op welke wijze er met betrekking tot een erkende inrichter van VLAO-aanspreekpunten en een erkend VLAO-aanspreekpunt wordt gerapporteerd en aan welke vormen van evaluatie en inspectie de erkende VLAO-aanspreekpunten en de erkende inrichters van VLAO-aanspreekpunten worden onderworpen.

§6. De Vlaamse Regering bepaalt welke sancties het departement EWI kan treffen in geval een erkend VLAO-aanspreekpunt of een erkende inrichter van VLAO-aanspreekpunten een inbreuk op een reglementaire bepaling begaat.

§7. De Vlaamse Regering kan de verdere maatregelen nemen die nodig zijn ter verzekering van de vlotte inrichting en werking van de erkende inrichters van VLAO-aanspreekpunten en van de erkende VLAO-aanspreekpunten.”.”.

VERANTWOORDING

Artikel 47bis brengt een wijziging aan in het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid “Vlaams Agentschap Ondernemen”, artikel 6, §1.

Meer bepaald worden in artikel 6, §1, derde lid, 2°, de volgende woorden ingevoegd voor de woorden “het labelen en/of certificeren van actoren”: “onverminderd het bepaalde in artikel 6bis.”

Aldus wordt alle twijfel weggenomen dat het de bedoeling is dat VLAO de bevoegdheid tot het labelen en of certificeren van actoren principieel behoudt, maar dat anderzijds het departement EWI, in het kader van de vervulling van de opdracht bedoeld in het nieuwe artikel 6 bis van het VLAO-decreet, zoals dit zal worden ingevoegd door artikel 47ter van het onderhavige decreet, bevoegd wordt gemaakt om de erkenningen als erkend VLAO-aanspreekpunt en als erkende inrichter van VLAO-aanspreekpunten te verlenen.

Opnieuw wordt er voor verdere bijzonderheden verwezen naar de artikelsgewijze commentaar bij het artikel 47ter.

Dit artikel legt de decretale basis op grond waarvan de Vlaamse Regering bevoegd wordt gemaakt om het departement EWI te belasten met een aantal bijzondere taken en om, met het oog op de vervulling hiervan, aan het departement EWI de nodige bevoegdheden hiervoor te verschaffen.

Daartoe voegt het artikel 47ter van het onderhavige decreet een nieuw artikel 6bis in het VLAO-decreet in.

Met het oog op het mogelijk maken van de vlotte werking van het Vlaams Agentschap Ondernemen, is het nodig dat er, over het gehele grondgebied van het Vlaamse Gewest, zou worden voorzien in de inrichting van lokale (VLAO-) aanspreekpunten.

Het Vlaamse Gewest staat hierbij voor de fundamentele beleidsmatige keuze tussen het zelf inrichten van deze aanspreekpunten, hetgeen de mobilisering van veel middelen (financiële en andere) vergt die niet voorhanden zijn, dan wel de inrichting en de organisatie van de aanspreekpunten over te laten aan de marktpelers zelf.

Er is voor de tweede van de voormelde mogelijkheden geopteerd, zij het dat het wenselijk voorkomt dat de inrichting en de organisatie van de voormelde VLAO-aanspreekpunten zou gebeuren onder auspiciën van de overheid.

De voorliggende decreetsbepaling ambieert aan deze beleidsmatige doelstelling gestalte te geven.

Daartoe wordt erin voorzien dat de Vlaamse Regering bevoegd wordt gemaakt om het departement EWI te belasten met een nieuwe bijzondere taak, te weten het verlenen van de erkenning als inrichter van VLAO-aanspreekpunten aan instellingen (organisaties, verenigingen of vennootschappen) die daartoe aan welbepaalde voorwaarden voldoen.

Binnen de marges voorzien in het eerste lid van §2 van dit nieuwe artikel 6bis van het VLAO-decreet zullen deze voorwaarden nader worden bepaald door de Vlaamse Regering. Luidens dit eerste lid van §2 van dit artikel zullen deze voorwaarden dienen te verzekeren dat de erkenning als erkende inrichter van VLAO-aanspreekpunten enkel zal worden verleend aan entiteiten die getuigen van een voldoende mate van organisatie, kwaliteit, deskundigheid en ervaring, van een voldoende mate van aanwezigheid op het grondgebied van het Vlaamse Gewest en van een bereidheid tot het verlenen van een vlotte medewerking aan de inrichting van de VLAO-aanspreekpunten om de doelstelling vermeld in het derde lid te bereiken.

Het toekennen van de erkenningbevoegdheid aan het departement EWI vindt zijn nadere verantwoording in het beleidsondersteunend karakter van de materie en bouwt aldus verder op de logica die ten grondslag ligt aan het artikel 4, §1, van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003.

Zoals voormeld, is het een beleidsdoelstelling van de Vlaamse Regering dat, niettegenstaande de inrichting en de organisatie van de VLAO-aanspreekpunten zouden worden overgelaten aan de werking van de markt zelf, zulks desalniettemin met een minimum aan ordening en sturing zou verlopen.

Om deze nevendoelestelling te bereiken, zal niet worden voorzien in een volledige vrijheid voor de erkende inrichters van VLAO-aanspreekpunten. Integendeel, de erkenning als inrichter van VLAO-aanspreekpunten zal slechts een eerste stap vormen.

Daarnaast zal er ook een erkenning dienen te worden bekomen voor elk concreet VLAO-aanspreekpunt zelf dat zal worden ingericht onder de werking van het systeem dat, steunend op het nieuwe artikel 6bis van het VLAO-decreet, bij regeringsbesluit zal worden uitgewerkt.

Dit impliceert met andere woorden, dat het een erkende inrichter van VLAO-aanspreekpunten niet zal volstaan om naar goeddunken en believen VLAO-aanspreekpunten te gaan inrichten.

Integendeel zal de erkende inrichter, nadat de erkenning als erkende inrichter van VLAO-aanspreekpunten is bekomen, daarnaast ook nog eens voor elk VLAO-aanspreekpunt dat door hem zal worden ingericht, de erkenning als erkend VLAO-aanspreekpunt dienen te bekomen.

Ook deze erkenning zal worden verleend door het departement EWI, wat voorzien is in het eerste lid van §1 van het nieuw in te voeren artikel 6bis van het VLAO-decreet.

Er zal aldus sprake zijn van een dubbel of getrapte erkenningniveau. In eerste instantie dient de erkenning als erkende inrichter van VLAO-aanspreekpunten te worden bekomen. In tweede instantie moet voor elk afzonderlijk aanspreekpunt de erkenning als VLAO-aanspreekpunt worden bekomen.

De beleidsmatige bekommernis die aan dit getrapte erkenningsysteem ten grondslag ligt, is dubbel:

- enerzijds wordt beoogd dat de erkenning als VLAO-aanspreekpunt zal steunen op een voldoende kwaliteitscontrole.

Niet alleen zal de instelling (organisatie, vereniging of vennootschap) die de aanspreekpunten zelf zal organiseren, aan bepaalde door de Vlaamse Regering nader te bepalen kwaliteits-eisen moeten voldoen.

Bovendien zal ook dienen te worden verzekerd dat elk aanspreekpunt, op zich beschouwd, ook nog eens aan een aantal bijkomende kwaliteitscriteria voldoet.

De Vlaamse Regering wordt in het tweede lid van §2 van het nieuw in te voegen artikel 6bis daarom bevoegd gemaakt om, binnen de daar voorziene marges, deze voorwaarden waaraan de VLAO-aanspreekpunten zelf zullen moeten voldoen, nader uit te werken. Deze voorwaarden zullen dienen te verzekeren dat de erkende VLAO-aanspreekpunten voldoende bemand zijn met deskundig personeel, dat zij beschikken over een voldoende mate van infrastructuur en dat zij vlot toegankelijk zijn voor het brede publiek.

Mede door deze taak toe te vertrouwen aan het departement EWI zal er aldus worden gegarandeerd dat een voldoende kwaliteitsniveau bereikt wordt;

- anderzijds beoogt het systeem om de volgende nevenbeleidsdoelstellingen te verzekeren:

- a) het bereiken van de fijnmazigheid van het netwerk van VLAO-aanspreekpunten

De doelstelling van fijnmazigheid houdt in dat er over het grondgebied van het Vlaamse Gewest en, daarbinnen van elke Vlaamse provincie, voldoende en voldoende verspreid liggende aanspreekpunten de erkenning als VLAO-aanspreekpunt bekomen.

Er dient hierbij vastgesteld te worden dat wellicht geen der aanwezige private marktspelers, op zich beschouwd, over een voldoende netwerk beschikt om deze fijnmazigheid verzekerd te zien.

Met het systeem van de getrapte erkenning zal deze belangrijke beleidsdoelstelling wel gehaald kunnen worden, gezien het systeem zal toelaten dat er meerdere inrichters van VLAO-aanspreekpunten erkend zullen kunnen worden en dat elk van deze erkende inrichters één of meerdere aanspreekpunten zal kunnen aanleveren die de erkenning als VLAO-aanspreekpunt kunnen bekomen;

- b) het bereiken van een voldoende mate van gelijke behandeling tussen de potentiële inrichters van aanspreekpunten

Er is vast te stellen dat er in het middenveld diverse organisaties, verenigingen of vennootschappen functioneren waarvan vermoed kan worden dat zij, enerzijds, interesse vertonen om de erkenning als erkende inrichter van VLAO aanspreekpunten aan te vragen, en, anderzijds, beschikken over de daartoe vereiste kwalificaties.

Het systeem waarbij meerdere van deze instellingen de erkenning zullen kunnen bekomen en, desgevallend, de verantwoordelijk zullen dragen voor de inrichting van bepaalde van de aanspreekpunten, zal toelaten om aan de gelijke behandeling van de voormelde marktspelers zo optimaal mogelijk gestalte te geven;

- c) het verzekeren dat in elke Vlaamse provincie de doelstelling van de fijnmazigheid, als voormeld, bereikt wordt.

Hiertoe wordt in het derde lid van §1 van het nieuw in te voegen artikel 6bis van het VLAO-decreet voorzien dat de Vlaamse Regering een minimum en maximum kan vooropstellen van dergelijke vestigingen waaraan, per Vlaamse provincie, een dergelijke erkenning als VLAO-aanspreekpunt zal kunnen verleend worden.

Het departement EWI zal dan, ter gelegenheid van de behandeling van de erkenningdossiers, over het precieze aantal VLAO-aanspreekpunten dat voor elke provincie zal worden weerhouden, kunnen beslissen.

Dit precieze aantal zal op zijn beurt functie zijn van de capaciteit van de fysieke vestigingen die in aanmerking zullen worden genomen om de erkenning als VLAO-aanspreekpunt te bekomen, alsmede van de eigen kenmerken van de provincie zelf en de ligging van de aanspreekpunten daarbinnen (zo bv. de plaats van vestiging; bereikbaarheid met eigen wagen of openbaar vervoer enz.).

Deze doelstelling onderstreept de noodzaak aan het getrapte erkenningsstelsel.

Er dient immers te worden vastgesteld dat de voormelde marktspelers reeds elk over meerdere fysieke vestigingen in Vlaanderen beschikken.

Het is niet de bedoeling dat al deze bestaande fysieke vestigingen van een dergelijke instelling die de erkenning als VLAO-aanspreekpunt zal bekomen, de erkenning als VLAO-aanspreekpunt zouden bekomen.

Integendeel zullen enkel die fysieke vestigingen in aanmerking worden genomen die over een voldoende kwaliteit daartoe beschikken en zullen er niet meer erkenningen als VLAO-aanspreekpunten worden verleend dan nodig om de doelstelling van de fijnmazigheid te garanderen.

Vandaar zal de erkenning als erkende inrichter van VLAO-aanspreekpunten niet automatisch tot gevolg hebben dat elk van de fysieke vestigingen hiervan automatisch zal gelden als een erkend VLAO-aanspreekpunt. Integendeel zal de erkenning als erkend VLAO-aanspreekpunt apart dienen aangevraagd (en dan ook: verleend) te worden.

Rekening houdend met deze beleidsdoelstellingen wordt de Vlaamse Regering de bevoegdheid verleend om dit systeem nader uit te werken en om in het bijzonder het departement EWI de daartoe vereiste bevoegdheden te verlenen. Zulks wordt bepaald in het laatste lid van §1 van het nieuw in te voegen artikel 6bis van het VLAO-decreet.

Gelet op het voorgaande hoeft het weinig verder betoog dat de erkenningsbevoegdheden die in het uitvoeringsbesluit van de Vlaamse Regering aan het departement EWI zullen worden verleend, een doelgebonden karakter zullen hebben.

De doelstelling is, algemeen gesteld, het tot stand brengen van een fijnmazig netwerk in Vlaanderen en, daarbinnen, in elke Vlaamse provincie. De beslissingen die het departement EWI (of de minister) op grond van het uit te vaardigen regeringsbesluit zal dienen te nemen, zullen vooral op deze grondslag dienen te zijn gesteund. Zulks wordt uitdrukkelijk gesteld in het derde lid van §2 van het nieuw in te voegen artikel 6bis van het VLAO-decreet.

De verdere paragrafen van het nieuw in te voegen artikel 6bis van het VLAO-decreet verlenen de Vlaamse Regering verdere bevoegdheden om het systeem nader uit te werken.

§3 bepaalt dat de Vlaamse Regering de procedure dient te bepalen op grond waarvan de erkenningen als erkende inrichter van VLAO-aanspreekpunten en als VLAO-aanspreekpunt zullen worden verleend. Tevens dient te worden voorzien in een mogelijkheid van hoger beroep tegen beslissingen van het departement EWI inzake de erkenningsaanvragen bij de bevoegde minister.

§4 bepaalt dat de Vlaamse Regering dient te regelen op welke wijze en binnen welke perken het departement EWI de erkende inrichters van VLAO-aanspreekpunten kan subsidiëren.

Het uitgangspunt van de uit te werking regeling zal dienen te zijn dat de subsidies zullen worden verbonden aan elk erkend VLAO-aanspreekpunt en dat de subsidie die per dergelijk VLAO-aanspreekpunt zal worden verleend, uitsluitend voor de financiering van de werking van het betreffend VLAO-aanspreekpunt zal kunnen worden besteed.

Het zal m.a.w. voor een erkende inrichter van VLAO-aanspreekpunten niet mogelijk mogen zijn om een subsidie die wordt toegekend voor een bepaald VLAO-aanspreekpunt, te hanteren voor andere doeleinden, weze het de financiering van een ander erkend VLAO-aanspreekpunt.

Deze gestrengheid is ingegeven door de zorg om de basisbeleidsdoelstelling van de regeling, te weten het tot stand brengen van een fijnmazig netwerk van VLAO-aanspreekpunten over geheel Vlaanderen, te verzekeren.

De Vlaamse Regering zal de nodige uitvoeringsmaatregelen dienen te nemen teneinde te verzekeren dat zulks gewaarborgd wordt.

Gezien de erkende inrichters van VLAO-aanspreekpunten gesubsidieerd zullen worden, is het van groot belang dat er in een passende wijze van rapportering en in een passende vorm van evaluatie en inspectie zal worden voorzien.

Hiertoe wordt in §5 van het nieuw in te voeren artikel 6bis van het VLAO-decreet bepaald dat de Vlaamse Regering dient te bepalen op welke wijze er met betrekking tot een erkende inrichter van VLAO-aanspreekpunten en een erkend VLAO-aanspreekpunt zal worden gerapporteerd en aan welke vormen van evaluatie en inspectie de erkende VLAO-aanspreekpunten en de erkende inrichters van VLAO-aanspreekpunten zullen worden onderworpen.

De door de Vlaamse Regering uit te werken rapporteringsvoorschriften en evaluatie- en inspectieregels zullen dienen te verzekeren dat het departement EWI in de gelegenheid wordt gesteld om te evalueren of er geen redenen zijn om een verleende erkenning in te trekken.

§6 van het nieuw in te voeren artikel 6bis van het VLAO-decreet bepaalt dat de Vlaamse Regering in een aangepast sanctie-apparaat en sanctiebevoegdheden in hoofde van het departement EWI dient te voorzien. De meest voor de hand liggende sancties die de Vlaamse Regering zal kunnen bepalen, vormen hierbij de intrekking van een erkenning als erkende inrichter van VLAO-aanspreekpunten, dan wel als erkend VLAO-aanspreekpunt.

§7 van het nieuw in te voeren artikel 6bis van het VLAO-decreet vormt een residuaire bepaling die de Vlaamse Regering machtigt om andere praktische maatregelen te treffen. De bevoegdheid is doelgebonden en dient ter verzekering van de vlotte werking van de erkende VLAO-aanspreekpunten. Te denken is bijv. aan een regeling op grond waarvan de gegevens van de erkende inrichters van VLAO-aanspreekpunten en de erkende VLAO-aanspreekpunten bijgehouden worden op een aangepaste lijst, boekhoudverplichtingen enzovoort.
